

bøssernes Indhold til Fredericia Hospital. I en enkelt Kirke indsamledes ved en Tavle, som dog kun ombæres paa 2den Helligdag i de tre store Højtider, og hvis Udbytte deltes mellem Helsingørs og Fredericias Hospitaler, medens Indsamling paa denne Maade eller ved en fremsat Bøsse i alle andre Kirker var ophørt. I en Del Sogne betaltes intet til Fredericia Hospital, i andre Sogne betalte „de fattiges Kasse“ eller Kommunekassen et fast mindre Beløb aarlig, i nogle Sogne betalte „de fattiges Kasse“ $\frac{1}{10}$ af, hvad der indkom i Kirkebøsserne, og endelig var der en Del Sogne, hvor Præsten personlig betalte et Beløb til Hospitalet uden at faa det erstattet andet Steds fra.

Det kan nu formentlig ikke bestrides, at hele dette Forhold er ganske utidsvarende, hvad enten man vilde genoplive Tavleombæringen eller gennemføre Bestemmelsen om Afgivelse af $\frac{1}{10}$ af Kirkebøssernes Indhold til dette, de aller fleste Sogne ganske uvedkommende Hospital. Det synes derfor rettest nu helt at ophæve den

i Reskriptet af 7. Oktober 1735 givne Bestemmelse. Dette maatte vel i og for sig — da Tavlepengene, som foranført, kun ere tillagte Hospitalet „indtil videre“ — kunne ske uden nogen Erstatning til Hospitalet; men under Hensyn til, at Forholdet har bestaaet i en saa lang Aarrække, over 200 Aar, og til, at den nævnte Afgift, efter hvad der er oplyst for Ministeriet, udgør en væsentlig Del af Hospitalets aarlige Indtægt, der ikke vil kunne taale nogen Afgang, findes Billighed at tale for, at der ydes Hospitalet nogen Godtgørelse, hvilken da maatte udredes af Statskassen. Nærmere Bestemmelse om den eventuelle Erstatnings Størrelse og Varighed træffes imidlertid efter Forholdets Beskaffenhed, da det ikke drejer sig om en egentlig *Ret* for Hospitalet, rettest paa Finansloven. Man skal her blot bemærke, at den aarlige Indkomst for Hospitalet af den heromhandlede Afgift i 1904 efter 10 Aars Gennemsnit var ca. 290 Kr. og nu efter 5 Aars Gennemsnit ca. 285 Kr.